

UNHCR

De VN-Vluchtelingenorganisatie

VERSLAGGEVING OVER VLUCHTELINGEN

www.unhcr.be | www.journalist.be

LEIDRAAD DOOR
EN VOOR
JOURNALISTEN

Vlaamse Vereniging
van Journalisten

VERSLAGGEVING OVER VLUCHTELINGEN

Asiel en migratie zijn en blijven actuele thema's, die veel maatschappelijk debat losmaken. Correcte en genuanceerde informatie hierover is dan ook noodzakelijk om verwarring en polarisatie tegen te gaan.

De VN-Vluchtelingenorganisatie (UNHCR), coördineert hulpacties over de hele wereld om mensen op de vlucht te beschermen. UNHCR zet zich in om levens te redden, de rechten van vluchtelingen en staatlozen te vrijwaren en een betere toekomst voor hen op te bouwen. In dat kader pleit UNHCR ook voor een accurate verslaggeving over en portrettering van vluchtelingen en asielzoekers in de media. Een eenvoudige woordkeuze maakt soms een groot verschil.

Daarom hebben UNHCR en de VVJ, de Vlaamse Vereniging van Journalisten, deze brochure opgesteld met praktische tips voor journalisten. Het gaat om een actualisering van het document dat de VVJ en UNHCR in 2018 al hebben gepubliceerd.

De Code van de Raad voor de Journalistiek roept op tot waarheidsgetrouwheid, onafhankelijkheid en respect voor de privacy in journalistieke berichtgeving. Journalisten vrijwaren in het bijzonder de menselijke waardigheid van kwetsbare personen. Ze vermijden stigmatisering met betrekking tot etniciteit, nationaliteit, religie of geloof en ze zetten niet aan tot discriminatie, haat of racisme. De Code van de Raad voor de Journalistiek wordt onderschreven door de VVJ en zowat alle vrije nieuwsmedia in België.

Niettemin blijven er desinformatie en mythes circuleren over vluchtelingen en asielzoekers. Onzorgvuldige berichtgeving, bijvoorbeeld door inaccuraat terminologie, doet de verwarring toenemen en kan leiden tot vooroordelen. Hoofdredacteuren, verslaggevers en fotografen moeten zich ervan bewust zijn dat zo'n foutieve informatie negatieve gevolgen kan hebben voor vluchtelingen en asielzoekers. Des te belangrijker is het dat informatie goed wordt gecheckt, dat gelet wordt op de gehanteerde taal en dat aandacht gaat naar de context van de informatie.

Vaak worden de woorden "vluchteling", "migrant" en "asielzoeker" zonder onderscheid door elkaar gehaald. Door enkele sleutelbegrippen duidelijk te omschrijven, tracht deze brochure bij te dragen tot een correcte en genuanceerde verslaggeving. Daarnaast formuleren we enkele aanbevelingen voor interviews en beeldopnames, gebaseerd op de principes van privacy en menselijke waardigheid.

“Mensen vluchten niet omdat ze op zoek zijn naar economische kansen, maar om te ontkomen aan oorlog, vervolging, dood, foltering en verkrachting. Zij hebben recht op bescherming en hulp op basis van internationale verdragen.”

Filippo Grandi

VN Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen

België, 2023. Yohannes, een Ethiopische vluchteling, werd met zijn moeder herenigd in België nadat hij geëvacueerd werd uit Soedan. © UNHCR/Olivier van Naemen

Oekraïne 2022. UNHCR-medewerkers observeren de Oekraïens-Poolse grensovergang bij Krakovets. © UNHCR/Valerio Muscella

HOOFDREDACTEUREN,
VERSLAGGEVERS EN FOTOGRAFEN
MOETEN ZICH ERVAN BEWUST
ZIJN **DAT FOUTIEVE INFORMATIE
NEGATIEVE GEVOLGEN HEEFT
VOOR VLUCHTELINGEN
EN ASIELZOEKERS.**

DEFINITIES

Het is cruciaal dat we de juiste terminologie en de gepaste taal hanteren wanneer we gevoelige onderwerpen behandelen.

WAT IS EEN VLUCHTELING?

Een vluchteling is volgens het VN-Vluchtelingenverdrag van 1951 iemand die zijn/haar/hun land van herkomst ontvlucht vanwege gegronde vrees voor vervolging te wijten aan ras, nationaliteit, godsdienst, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Een vluchteling steekt een internationale grens over om veiligheid te zoeken in een ander land, en wordt daar dan internationaal erkend als “vluchteling”.

Wanneer mensen gedwongen worden te vluchten, is dat omdat zij niet langer kunnen genieten van bescherming door hun overheid of omdat de overheid zelf voor de vervolging verantwoordelijk is. Andere landen hebben een internationale verplichting om hen op te vangen en hen te beschermen. Vluchtelingen mogen zeker niet gedwongen teruggestuurd worden naar hun land van herkomst zolang hun leven, veiligheid of grondrechten er bedreigd worden. Dit staat ook bekend als het *non-refoulement* principe.

WAT IS EEN ASIELZOEKER?

Niet iedere asielzoeker is een vluchteling. Een asielzoeker is iemand die in een ander land is aangekomen en er een asielaanvraag heeft ingediend bij een bevoegde overheidsdienst, die zal onderzoeken of de asielzoeker daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. In België bepaalt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op basis van het VN-Vluchtelingenverdrag of een asielzoeker wordt erkend als vluchteling. Het CGVS kan ook de subsidiaire beschermingsstatus toekennen indien de asielzoeker niet voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend maar toch ernstige schade dreigt te lijden in geval van een terugkeer naar zijn/haar/hun land van herkomst (zie verder).

Zolang de asielprocedure loopt, hebben asielzoekers recht om in het land te verblijven en recht op opvang. Er bestaat niet zoiets als een nep-asielzoeker of illegale asielzoeker. Het aanvragen van asiel is een mensenrecht en dus nooit illegaal.

Mensen die na het doorlopen van de asielprocedure niet in aanmerking komen voor internationale bescherming als vluchteling noch op subsidiaire bescherming, hebben geen recht meer op verblijf in België. Zij kunnen in principe worden uitgezet naar hun land van herkomst.

Tanzania 2022. Filippo Grandi, de VN Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen, bezoekt het vluchtelingenkamp Nyarugusu in Kigoma. © UNHCR/Anthony Karumba

WAT IS EEN **MIGRANT**?

Een migrant heeft zijn/haar/hun land van herkomst doorgaans op vrijwillige basis verlaten, en riskeert, in tegenstelling tot een vluchteling, geen vervolging. Allerlei factoren kunnen mensen doen migreren: economische drijfveren, studies, gezinshereniging en zo meer. Migranten vallen bijgevolg niet onder het mandaat van UNHCR.

Het onderscheid tussen de termen ‘vluchteling’ en ‘migrant’ is essentieel. Wanneer de media deze door elkaar halen, doen ze tekort aan de noden en rechten van vluchtelingen. Uiteraard dienen de mensenrechten en menselijke waardigheid van iedereen die zich van het ene naar het andere land verplaatst, te worden gerespecteerd.

Weet je niet zeker of mensen nu vluchteling of migrant zijn, gebruik dan de term “gemengde migratie(-stroom)” of spreek van “vluchtelingen en migranten”.

WAT IS EEN **INTERN ONTHEEMDE PERSOON**?

Een intern ontheemde persoon is iemand die op de vlucht is in eigen land. Deze mensen vluchten onder meer vanwege oorlog en geweld, maar steken geen landsgrens over. Daarin verschillen ze van vluchtelingen, die wel één of meerdere landsgrenzen oversteken op zoek naar veiligheid en bescherming.

Deze mensen zouden door hun eigen overheid beschermd moeten worden, maar in de praktijk is dit vaak niet het geval.

VN-VLUCHTELINGENVERDRAG VAN 1951

Het VN-Vluchtelingenverdrag, ook wel de Conventie van Genève genoemd, vormt de rechtsgrondslag voor de internationale bescherming van vluchtelingen. Het verdrag bevat een universele vluchtelingendefinitie, met basisrechten en verplichtingen voor vluchtelingen (zie hoger). De Conventie is een mijlpaal voor de mensenrechten en werd destijds opgesteld om de miljoenen Europeanen die na de Tweede Wereldoorlog op de vlucht waren te hulp te komen.

‘KLIMAATVLUCHTELINGEN’

De klimaatverandering zet almaar meer mensen aan tot (internationale) migratie, maar dat maakt hen nog niet tot ‘klimaatvluchtelingen’ volgens UNHCR. Zij ontvluchten hun land immers niet uit vrees voor vervolging, en ze beantwoorden dan ook niet aan de definitie in het VN-Vluchtelingenverdrag van 1951. Een internationaal juridisch kader voor deze personen ontbreekt voorsnog. Veeleer dan te spreken over ‘klimaatvluchtelingen’, is het nauwkeuriger om te verwijzen naar “mensen die ontheemd zijn in de context van natuurrampen en klimaatverandering”.

WAT IS **SUBSIDIAIRE BESCHERMING**?

Subsidiaire bescherming wordt volgens de EU-richtlijnen toegekend aan een persoon die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar niettemin bescherming nodig heeft.

Dat is onder meer het geval wanneer een persoon geconfronteerd wordt met:

- 🕒 de doodstraf of een terechtstelling in zijn land;
- 🕒 foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing; en
- 🕒 willekeurig geweld veroorzaakt door een internationaal of een binnenlands gewapend conflict.

WAT IS **TIJDELIJKE BESCHERMING**?

Tijdelijke bescherming is een uitzonderlijke procedure toegekend door de Europese Unie bij een massale instroom van niet-EU-burgers op de vlucht. Deze personen krijgen dan onmiddellijk en collectief tijdelijke internationale bescherming in EU-lidstaten. De Europese Raad heeft op 4 maart 2022 beslist om de tijdelijke bescherming te activeren voor personen die de oorlog in Oekraïne ontvluchten; in hun geval kan de bescherming tot en met maart 2025 worden verlengd.

‘TRANSMIGRANTEN’

De media gebruiken de term “transmigrant” voor iemand die het grondgebied van een land betreedt en er slechts enkele weken of maanden verblijft, met als doel verder door te reizen naar een andere bestemming. Doorgaans bevinden personen die aanspraak kunnen maken op internationale bescherming in België zich ook in deze situatie. Toch dienen zij vaak om uiteenlopende redenen geen asielaanvraag in. Zo is het mogelijk dat ze niet op de hoogte zijn van de mogelijkheid om een asielaanvraag in te dienen in een taal die ze begrijpen, of dat mensensmokkelaars hen hebben afgeraden of verhinderd dit te doen. Zoals hierboven beschreven, is het daarom nauwkeuriger om de term “vluchtelingen en migranten in transit” te gebruiken, zodat er zowel naar migranten als vluchtelingen verwezen wordt.

Afghanistan, 2022. Een groep ontheemde leerlingen in de lagere school van Kahdistan. © UNHCR/Chinar

WAT ZIJN NIET-BEGELEIDE KINDEREN?

Niet-begeleide kinderen zijn minderjarigen die niet in hun eigen land zijn en gescheiden zijn geraakt van beide ouders of voogd. Deze kinderen kunnen asielzoeker, vluchteling of migrant zijn. In België wordt doorgaans de term NBMV gebruikt voor deze groep en wordt voor hen gezorgd door de Dienst Voogdij bij de FOD Justitie.

Een niet-begeleid kind kan een asielaanvraag indienen. Dit stelt unieke uitdagingen, zoals de nood aan een veilige accommodatie, toegang tot aangepaste informatie en bijstand bij hun asielaanvraag.

Nigeria, 2022. Vluchtelingen uit Kameroen herdenken Wereldvluchtelingendag op 20 juni. © UNHCR/Lucy Agiende

Soedan, 2023. 7 maanden na de start van het conflict neemt de toestroom van vluchtelingen en intern ontheemden aan de Joda grenspost toe. © UNHCR/Ala Kheir

WIE IS STAATLOOS?

De internationaal aanvaarde, wettelijke definitie van een staatloos persoon is “een persoon die door geen enkele staat, krachtens diens wetgeving, als onderdaan wordt beschouwd”. Staatloze personen hebben dus geen enkele nationaliteit, waardoor ze vaak geen aanspraak kunnen maken op fundamentele mensenrechten, zoals het recht op onderwijs, werk, gezondheidszorg of bewegingsvrijheid. Sommige mensen worden staatloos geboren, terwijl anderen later staatloos worden. De oorzaken daarvoor zijn uiteenlopend: zo kan je staatloos worden door discriminatie op basis van etniciteit of geslacht, door lacunes in de wetgeving of wanneer er bijvoorbeeld territorium van de ene staat naar de andere wordt overgedragen.

WAT IS HERVESTIGING?

Wanneer de meest kwetsbare vluchtelingen niet kunnen terugkeren naar hun land van herkomst en ze ook niet in hun opvangland kunnen blijven, komen ze in aanmerking voor hervestiging. Dit komt bijvoorbeeld voor wanneer vluchtelingen extra gevaar lopen, of kampen met een complexe medische aandoening of beperking waarvoor het opvangland geen aangepaste zorg kan voorzien. UNHCR identificeert de meest kwetsbare vluchtelingen voor hervestiging en draagt ze voor aan overheden. In 2022 waren er wereldwijd 25 landen die aan hervestiging meewerkten, waaronder België.

Naast lokale integratie en vrijwillige terugkeer is hervestiging één van de drie duurzame oplossingen voor vluchtelingen. Hervestiging getuigt van solidariteit met de lage- en middeninkomenslanden, die het merendeel (76%) van alle vluchtelingen wereldwijd opvangen.

WAT IS RELOCATIE?

Relocatie verwijst naar de overdracht van vluchtelingen van de ene EU-lidstaat naar de andere. Dit is een intern EU-proces, waarbij bepaalde lidstaten een andere lidstaat helpen door de verantwoordelijkheid voor de opvang van een overeengekomen aantal vluchtelingen over te nemen. Relocatie is een uiting van solidariteit binnen de EU, in het bijzonder met de landen aan de buitengrenzen van de EU, zoals Griekenland en Italië, die een groot deel van de vluchtelingen die aankomen in Europa ontvangen.

WAT IS MENSENSMOKKEL?

Mensensmokkel is het illegaal begeleiden of transporteren van mensen over een internationale grens, waarbij de wetten van een of meerdere landen worden geschonden. Dit kan gebeuren op clandestiene wijze of door bedrog, bijvoorbeeld door gebruik te maken van frauduleuze documenten. Mensen doen een beroep op mensensmokkelaars omdat legale routes moeilijk, zo niet onmogelijk, zijn. Voor mensensmokkelaars is de drijfveer meestal financieel of een ander materieel gewin. Doorgaans gebeurt mensensmokkel met instemming van de personen die worden gesmokkeld en die hiervoor vaak aanzienlijke bedragen neertellen.

WAT IS MENSENHANDEL?

In tegenstelling tot mensensmokkel vindt mensenhandel zelden plaats met instemming van de betrokken persoon. De verhandelde persoon is het slachtoffer van criminele uitbuiting. Het voornaamste doel van deze praktijk is profijt halen uit de uitbuiting van het slachtoffer. Fraude, geweld of dwang spelen een belangrijke rol bij mensenhandel. Vaak worden verhandelde personen uitgebuit via gedwongen arbeid of seksuele uitbuiting zodra ze hun bestemming bereiken.

ZIJN ASIELZOEKERS ILLEGAAL IN HET LAND?

Asielzoekers verblijven legaal in België zodra zij bij aankomst in België hun asielaanvraag registeren bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en zolang hun asielaanvraag wordt behandeld. Vaak moeten mensen plotseling of in het geheim vluchten, waarbij ze paspoorten en andere reisdocumenten kwijtraken of achterlaten. Ook kunnen bepaalde documenten zijn ingenomen door de autoriteiten in het land van herkomst. Wanneer dit het geval is, kunnen asielzoekers het land irregulier binnenkomen of binnengesmokkeld worden. Maar zelfs als dit het geval is, maakt dit hen niet illegaal.

Afghanistan, 2021. Mullah Ahmed en zijn kinderen buiten aan hun tijdelijke woning in Kabul. © UNHCR/Andrew McConnell

Tsjaad, 2023. Honderden pas aangekomen Soedanese vluchtelingen wachten op de distributie van UNHCR-hulpkits in de Ouaddaï regio in Tsjaad, aan de grens met Soedan. © UNHCR/Colin Delfosse

DE ASIELPROCEDURE

INDIENING VAN EEN ASIELAANVRAAG

De aanvraag wordt doorgaans ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in Brussel. Die registreert de asielaanvraag en gaat na of België overeenkomstig de Dublin-verordening (zie ook p. 11) verantwoordelijk is voor de verdere behandeling van de asielaanvraag. Indien een andere lidstaat verantwoordelijk is, kan België de asielzoeker overdragen naar die lidstaat.

MATERIËLE HULP

Na de indiening van de asielaanvraag, worden asielzoekers ondergebracht in collectieve en individuele opvangstructuren. De collectieve structuren zijn opvangcentra die beheerd worden door Fedasil (Federaal agentschap voor de opvang van asielzoekers), het Belgische Rode Kruis en andere organisaties. De individuele structuren zijn huizen die beheerd worden door de OCMW's (Lokale Opvanginitiatieven). Al deze opvangstructuren zijn "open", wat betekent dat wie er verblijft zich vrij in en uit het centrum mag begeven. Asielzoekers krijgen er voedsel, onderdak en kleren, sociale, medische en psychologische ondersteuning, een dagtoelage en toegang tot juridische bijstand en andere diensten, zoals tolken en opleidingen.

ONDERZOEK EN BESLISSING

De asielaanvraag zelf wordt onderzocht door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). In een persoonlijk onderhoud met een medewerker van het CGVS kan de asielzoeker zijn/haar/hun verhaal vertellen en de redenen voor de asielaanvraag toelichten. Het CGVS onderzoekt daarop de waarheidsgetrouwheid van die verklaringen, waarna het beslist om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus al dan niet toe te kennen. Zolang deze procedure loopt, krijgt de asielzoeker een tijdelijke verblijfsvergunning.

BEROEP

Indien de asielzoeker niet akkoord gaat met de beslissing van het CGVS, kan hij/zij/die beroep aantekenen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Deze instelling kan de beslissing van het CGVS bevestigen (de beslissing blijft ongewijzigd), hervormen (de beslissing wordt gewijzigd) of tenietdoen (het CGVS moet dan een nieuw onderzoek doen).

DUBLINVERORDENING

In Europa hebben landen gemeenschappelijke regels voor de behandeling van asielaanvragen ontwikkeld. De Dublinverordening bepaalt welk Europees land verantwoordelijk is voor het behandelen van een asielaanvraag. Doorgaans is dit het land waar de asielzoeker voor het eerst de EU is binnengekomen.

WAT IS EXTERNALISERING?

De externalisering van internationale bescherming houdt in dat een staat rechtstreeks of onrechtstreeks asielzoekers verhindert om haar grondgebied te bereiken en/of er internationale bescherming aan te vragen of te genieten. Externalisering kan verscheidene vormen aannemen, maar de meest bekende vorm, waar doorgaans ook de media naar verwijzen, is de gedwongen overplaatsing van asielzoekers naar een derde land, dat vervolgens de asielaanvraag behandelt en, indien nodig, internationale bescherming biedt. Vaak gaat het om lage- of middeninkomenslanden, waar de bescherming van de rechten van de asielzoekers niet gegarandeerd kan worden. Externalisering gaat in tegen het principe van solidariteit en het delen van verantwoordelijkheid voor de bescherming van vluchtelingen wereldwijd. Door hun asielbeleid te externaliseren, verschuiven regeringen hun asielverantwoordelijkheden naar derde landen die vaak reeds grote vluchtelingenpopulaties opvangen.

Oekraïne, 2022. Een UNHCR-medewerker spreekt met Lidia en haar familie. © UNHCR/Igor Karpenko

Democratische Republiek Congo. Village Peace Committee bevordert vreedzaam samenleven tussen de Twa en Bantu gemeenschappen. © UNHCR/Gwenn Dubourthoumieu

HET INTERVIEWEN VAN VLUCHTELINGEN EN ASIELZOEKERS

Wanneer we spreken over asielzoekers en vluchtelingen, is het belangrijk dat ook zij hun stem kunnen laten horen.

Toch kunnen asielzoekers en vluchtelingen terughoudend zijn om met journalisten te praten. Dat kan te maken hebben met angst voor represailles in hun land van herkomst, stereotyperingen, negatieve beeldvorming en negatieve publieke reacties. Wanneer je iemand wilt interviewen:

- wees dan duidelijk over je opzet;
- respecteer verzoeken om anoniem te blijven;
- verdiep je in het land van herkomst van de vluchteling of asielzoeker.

Belangrijk: blijf de identiteit van een asielzoeker beschermen ongeacht diens status na afloop van de asielprocedure, en dus om het even of de aanvraag is afgewezen of de persoon erkend is als vluchteling. Het behoud van de anonimiteit kan enkele jaren later nog steeds nodig zijn, zelfs als de persoon intussen de Belgische nationaliteit heeft verworven.

Mensen op de vlucht voor vervolging laten soms hun eigen familie achter. **De familie kan te maken krijgen met vergelding door repressieve regimes als hun verwanten in België geïdentificeerd worden.**

FOTOGRAFEREN EN FILMEN

Let op wanneer je mensen herkenbaar in beeld brengt. Verzeker je ervan dat de onderschriften kloppen. Spreek bij twijfel over het gebruik van beelden met de geportretteerde personen en zorg ervoor dat je hun toestemming hebt om de foto of videobeelden te gebruiken. Asielzoekers en vluchtelingen, en kinderen in het bijzonder, hebben recht op bescherming van hun privacy.

Mensen op de vlucht voor vervolging laten soms hun eigen familie achter. De familie kan te maken krijgen met vergelding door repressieve regimes als hun verwanten in België geïdentificeerd worden. Vluchtelingen kunnen in België te maken krijgen met (doods-)bedreigingen of aanvallen door aanhangers van een regime dat ze onvlucht zijn.

HET BELANG VAN CORRECTE FEITEN EN CIJFERS

Een duidelijk onderscheid tussen feiten en veronderstellingen is essentieel. Het is belangrijk om cijfers en feiten te verifiëren. Vermeld de bron van statistieken om de geloofwaardigheid te verhogen. Raadpleeg bijvoorbeeld het dataportaal van UNHCR, waar informatie en gegevens over de verschillende noodsituaties wereldwijd worden aangeboden: data.unhcr.org.

Voor meer info en cijfergegevens, raadpleeg ook:

- De statistiekenpagina: unhcr.org/be/nl/over-ons/cijfers-over-vluchtelingen
- Global Focus voor de belangrijkste operationele updates: reporting.unhcr.org
- Refugee Data Finder, de databank met statistieken over vluchtelingen: unhcr.org/refugee-statistics

KEN UW EXPERTEN

Voorkom afhankelijkheid van één enkele bron, zeker bij omstreden onderwerpen. Er is een breed aanbod van experts en gespecialiseerde organisaties die geraadpleegd kunnen worden. Achteraan deze brochure vind je een overzicht van belangrijke asielinstanties en internationale organisaties die rond asiel en migratie werken.

Voor alle media-gerelateerde vragen, contacteer Frederik Bordon:
E-mail: bordon@unhcr.org
Tel: +32(0) 476 42 01 34

Via deze link vind je de contactgegevens van de UNHCR-woordvoerders wereldwijd:
unhcr.org/international-media-contacts

VERSLAGGEVING OVER REDENEN WAAROM MENSEN VLUCHTEN

In het publieke debat over asiel wordt vaak onvoldoende aandacht besteed aan de redenen waarom mensen vluchten, zoals conflicten en mensenrechtenschendingen. Neem deze informatie daarom als context mee in de berichtgeving over asielzoekers en vluchtelingen. Dat kan de kwaliteit van het debat over asiel verbeteren.

BEELDMATERIAAL

Voor beeldmateriaal over mensen op de vlucht kan je altijd Refugees Media raadplegen. Deze online multimedia-database van UNHCR stelt gratis video's en foto's ter beschikking.

media.unhcr.org

Er gaat relatief weinig aandacht naar berichtgeving over **mensenrechtenschendingen en de conflicten die mensen dwingen te vluchten.**

NUTTIGE BRONNEN

GEDRAGSCODE VOOR JOURNALISTEN

- ➔ www.rvdj.be/journalistieke-code
- ➔ www.rvdj.be/sites/default/files/pdf/code-rvdj.pdf

PERS

Vlaamse Vereniging van Journalisten (VVJ)

- ☎ +32 (0)2 777 08 40
- ➔ www.journalist.be
- ✉ info@journalist.be
- 📍 Huis van de Journalist,
Zennestraat 21, 1000 Brussel

Raad voor de Journalistiek Ombudsman

- ☎ +32 (0)2 230 27 17
- ➔ www.rvdj.be
- ✉ info@rvdj.be
- 📍 IPC Residence Palace,
Wetstraat 155, 1040 Brussel

ASIELINSTANTIES

Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS)

- ☎ +32 (0)2 205 51 11
- ➔ www.cgvs.be/nl

Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ)

- ☎ +32 (0)2 488 80 00
- ➔ www.dofi.ibz.be/nl

Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers (Fedasil)

- ☎ +32 (0)2 213 44 11
- ➔ www.fedasil.be/nl

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV)

- ☎ + 32 (0)2 791 60 00
- ➔ www.rvv-cce.be/nl

ORGANISATIES DIE ROND ASIEL EN MIGRATIE WERKEN

Caritas

- ☎ +32 (0)2 608 00 72
- ➔ www.caritas.be

Croix-Rouge

- ☎ 105 (gratis nummer)
- ➔ www.croix-rouge.be (FR)

Coordination et initiatives pour réfugiés et étrangers (CIRE)

- ☎ + 32 (0)2 629 77 10
- ➔ www.cire.be

Federaal Migratiecentrum (Myria)

- ☎ +32 (0)2 212 30 00
- ➔ www.myria.be/nl

Nansen

☎ +32 (0) 487 84 65 40

➔ www.nansen-refugee.be

Rode Kruis

☎ +32 (0)15 44 33 22

➔ www.rodekruis.be (Vlaanderen)

Vluchtelingenwerk Vlaanderen

☎ +32 (0)2 225 44 00

➔ www.vluchtelingenwerk.be

VN-ORGANISATIES DIE ROND ASIEL EN MIGRATIE WERKEN

Internationale Organisatie voor Migratie (IOM)

☎ +32 (0)2 287 70 00

➔ belgium.iom.int

VN-Vluchtelingenorganisatie (UNHCR)

☎ +32 (0)2 627 59 99

➔ www.unhcr.org/be/nl

INTERNATIONALE NGO'S

Amnesty International

☎ +32 (0)2 669 37 37

➔ www.amnesty-international.be

European Council on Refugees and Exiles (ECRE)

☎ +32 (0)2 329 00 40

➔ www.ecre.org

Human Rights Watch

☎ +32 (0)2 732 20 09

➔ www.hrw.org

Bangladesh, 2022.
Vluchtelingenkinderen
verwelkomen Hoge
Commissaris Filippo Grandi
tijdens zijn bezoek aan het
Bhasan Char vluchtelingenkamp.
© UNHCR/Amos Halder

DRC, 2022. Jonge Centraal-Afrikaanse
vluchtelingen en Congolese meisjes gaan
terug naar school. © UNHCR/Vittoria Moretti

Luxemburg, 2021. Yonas Kinde, Ethiopisch atleet en voormalig vluchteling, woont en traint in Luxemburg. © UNHCR/Colin Delfosse

UNHCR
De VN-Vluchtelingenorganisatie

UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) is de vluchtelingenorganisatie van de VN. Al meer dan 70 jaar leidt en coördineert UNHCR over de hele wereld hulpacties om vluchtelingen te beschermen.

+32 (0)2 627 59 99

www.unhcr.org/be/nl